

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator										
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
										מאן דאמר
קית.	מ									בבא קמא-הגוזל ומאכיל
קית.	ג	ז								מימרא
קית.		!								הגוזל את חברו, או שהלווה הימנו, או שהפקיד לו בישוב - לא יחזיר לו במדבר, על מנת לצאת במדבר - יחזיר לו במדבר.
קית.	<									ורמינהו:
קית.		ז								מלוה משתלמת בכל מקום, אבידה ופקדון אין משתלמין אלא במקומן
קית.	◇	!								ה"ק: מלוה ניתנה ליתבע בכל מקום, אבידה ופקדון לא ניתנו ליתבע אלא במקומן.
קית.										על מנת לצאת במדבר.
קית.		ז								פשיטא
קית.	◇	!								לא צריכא, דא"ל: ליהוי האי פקדון גבך דאנא למדבר נפיקנא, וא"ל איהו: אנא למדבר נמי בעינא למיפק, אי בעינא לאהדרינהו לך התם מהדרנא לך.
קית.	מ									האומר לחבירו גולתין, הלויטני, הפקדת אצלי, ואיני יודע אם החזרתי לך אם לא החזרתי לך - חייב לשלם
קית.										אבל אם אמר לו איני יודע אם גולתין, אם הלויטני, אם הפקדת אצלי - פטור מלשלם.
קית.	◇	◇								מנה לי בידך, והלה אומר איני יודע - רב הונא ורב יהודה אמרי: חייב
קית.	◇	◇								פטור.
קית.	◇									רב הונא ורב יהודה אמרי:
קית.	◇									פטור, אוקי ממונא בחזקת מריה.
קית.	◇									אבל אם אמר לו איני יודע אם הלויטני - פטור
קית.	◇	ז								תנן:
קית.		ז								ה"ד?
קית.		ז								אילימא דלא קא תבע ליה
קית.		ז								רישא נמי דלא קא תבע ליה, אמאי חייב?
קית.	◇	ז								אלא דקתבע ליה
קית.	◇	ז								פטור מלשלם לא
קית.	◇	!								לעולם דלא קא תבע ליה, ורישא בבא לצאת ידי שמים.
קית.										האומר לחבירו מנה לי בידך, והלה אומר איני יודע - חייב בבא לצאת ידי שמים.
קית.	מ									הגונב טלה מן העדר והחזירו, ומת או נגנב - חייב באחריותו
קית.										לא ידעו בעלים לא בגניבתו ולא בחזירתו, ומנו את הצאן ושלימה היא - פטור.
קית.	ג	◇								רבי:
קית.	◇	◇								שמואל:
קית.	◇	◇								רבי יוחנן:
קית.	◇	◇								רב חסדא:
קית:	◇									מ"ט דרב חסדא? הואיל ואנקטה נגרי ברייתא.
קית:										ומי אמר רבא הכי?
קית:	◇	ז								האי מאן דחזייה לחבריה דאנבה אימרא מעדרא דידיה, ורמא ביה קלא ושדייה, ולא ידע אי הדריה אי לא הדריה, ומת או נגנב - חייב באחריותו
קית:		ז								מאי לאו אע"ג דמנן
קית:	◇	!								לא, דלא מני.
קית:		ז								ומי אמר רב הכי?
קית:	◇	ז								והאמר רב:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story ממרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר	בבא קמא-הגזול ומאכיל מימרא
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
קית:	◊	!										רב חנן בר אבא:	מודה רב ברקועתא.
קית:	◊	ז											לימא כתנאי:
קית:	◊	ז	■									[רבי ישמעאל]	הגונב טלה מן העדר, וסלע מן הכיס - למקום שגנב יחזיר, דברי רבי ישמעאל
קית:	◊	ז	■									רבי עקיבא:	צריך דעת בעלים
קית:	◊	ז											סברוה, דכולי עלמא אית להו דרבי יצחק
קית:		ז	■									דאמר רבי יצחק:	אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה
קית:	◊	ז											מאי לאו בסלע לדעת, ובפלוגתא דרב ושמואל, בטלה שלא לדעת, ובפלוגתא דרב חסדא ור' יוחנן.
קית:	◊	!										רב זביד משמיה דרבא:	בשומר שגנב מרשות בעלים - כ"ע לא פליגי כדרב חסדא, והכא בשומר שגנב מרשותו שיחזיר למקום שגנב קמפלגי
קית:	◊	!	■	◆								ר"ע סבר:	כלתה לו שמירתו
קית:	◊	!	■	◆								ור' ישמעאל סבר:	לא כלתה לו שמירתו.
קית:		ז											לימא, מנין פוטר תנאי היא
קית:	◊	ז	■	◆								דתנאי: [תני חדא]	הגזול את חבירו והבליע לו בחשבון - תני חדא: יצא
קית:	◊	ז	■	◆								ותנאי אידך:	לא יצא
קית:		ז											סברוה, דכ"ע אית להו דר' יצחק
קית:		ז	■									דאמר: [רבי יצחק]	אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה
קית:		ז											מאי לאו בהא קמפלגי:
קית:	◊	ז	■	◆								דמ"ד יצא - סבר:	מנין פוטר
קית:	◊	ז	■	◆								ומאן דאמר לא יצא - סבר:	מנין אינו פוטר
קית:		!										אמר:	אי סבירא לן כר' יצחק, כ"ע לא פליגי דמנין פוטר, אלא בדרכי יצחק קמפלגי:
קית:	◊	!	■	◆								[מ"ד יצא]	מר אית ליה דר' יצחק
קית:	◊	!	■	◆								[מאן דאמר לא יצא]	ומר לית ליה דר' יצחק.
קית:	◊	!											ואי בעית אימא: דכ"ע אית להו דר' יצחק, ולא קשיא: הא דמני ורמא ליה בכיסיה, והא דמני ורמא ליה בכיסיה.
קית:	◊	!											ואיבעית אימא: אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה, הא דאית ליה זוזי אחריני בכיסיה, הא דלית ליה זוזי אחריני בכיסיה.
קית:	■												אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב וגדיים, ולא משומרי פירות - עצים ופירות אבל לוקחין מן הנשים כלי צמר ביהודה, וכלי פשתן בגליל, ועגלים בשרון
קית:	◊	■											וכולן שאמרו להטמין - אסור.
קית:	■												ולוקחין ביצים ותרנגולין מכל מקום.
קית:	◊	■										ת"ר:	אין לוקחין מן הרועים לא עזים ולא גדיים, ולא גזיון ולא תלושין של צמר, אבל לוקחין מהן תפורין מפני שהן שלהן
קית:	◊	■											ולוקחין מהן חלב וגבינה במדבר ולא ביישוב
קית:	◊	■										[ת"ק]	ולוקחין מהן ד' וה' צאן, ד' וה' גזיון, אבל לא שתי צאן ולא שתי גזיון.
קית:	◊	■										רבי יהודה:	בייתות לוקחין מהן, מדבריות אין לוקחין מהן
קית:	◊	■											כללו של דבר: כל שהרועה מוכר ובעל הבית מרגיש בו - לוקחין מהן, אין מרגיש בו - אין לוקחין מהן.
קית:	<	■										אמר מר:	לוקחין מהן ד' וה' צאן, ד' וה' גזיון.
קית:		ז											השתא יש לומר ארבעה זבנין, חמשה מיבעיא?
קית:	◊	!										רב חסדא:	ארבעה מתוך חמשה.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator												א	ב
מאן דאמר	מימרא	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
איכא דאמרי, א"ר חסדא:	ארבעה מעדר קטן, וחמש מעדר גדול.											◊	קיה:
	הא גופא קשיא, אמרת: ד' וה' צאן, ד' וה' גיזין ד' וה' - אין, אבל שלש - לא											◊	קיה:
אימא סיפא:	אבל לא שתי צאן.											◊	קיה:
	הא שלש זבנינן											◊	קיה:
	לא קשיא: הא בברייתא, הא בכחישתא.											◊	קיה:
רבי יהודה:	בייתות לוקחין מהן, מדבריות אין לוקחין מהן כל.											◊	קיה:
איבעיא להו:	ר"י ארישא קאי ולחומרא, או דלמא אסיפא קאי ולקולא?											◊	קיה:
	ארישא קאי ולחומרא, דאמר: לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן, הני מילי בייתות, אבל מדבריות - אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא, דאמר: אבל לא שתי צאן ולא שתי גיזין, הני מילי מדבריות, אבל בייתות - שתיים נמי לוקחין?											◊	קיה:
ת"ש: דתניא, ר"י	לוקחין בייתות מהן ואין לוקחין מהן מדבריות, ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן											◊	קיה: